

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ -ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ

Χαιρετίζουμε αγωνιστικά όλους τους συναδέλφους που παρά τις όποιες δυσκολίες και τα προβλήματα συμμετείχαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου.

Ο αγώνας αυτός κλιμακώθηκε σε μια δύσκολη περίοδο και κατάφερε να αμφισβητήσει τον πυρήνα της πολιτικής της κυβέρνησης, να σπάσει το κλίμα συναίνεσης και την παγωμάρα που δημιουργήθηκε μετά την επαίσχυντη και μάλιστα 2ετή συμφωνία ΓΣΕΕ-ΣΕΒ.

Η κυβέρνηση μετά την κλιμάκωση της αρχικής 48ωρης απεργίας, με πρωτοφανή σκληρότητα κράτησε μια αδιάλλακτη στάση, επιδιώκοντας να στείλει μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους.

Ένας αντιδραστικός συνασπισμός εξουσίας, αστικά πολιτικά κόμματα-κεφάλαιο-κατασταλτικοί μηχανισμοί-ΜΑΤ-διάφοροι «υγειονολόγοι» και «προστάτες» δήθεν της υγείας του λαού, όλοι έπεσαν συντονισμένα σαν τα κοράκια να σπάσουν την απεργία μας.

Στην υπηρεσία τους υποτάχθηκε και η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη που κάλυπτε αναδρομικά όλες τις γκακστερικές μεθόδους κυβέρνησης και φιλοκυβερνητικών δημάρχων να καταλάβουν με κουκουλοφόρους τους χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων και να τους θέσουν κάτω από την διοίκηση των ΜΑΤ, με την προτροπή και ανοχή της ΚΕΔΚΕ.

Συνάδελφοι, η απεργία μας δεν είχε να αντιμετωπίσει μόνο την κυβέρνηση και τους μηχανισμούς της, αλλά υπονομεύθηκε και από την στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας,

- με πρωτοπόρα την ηγεσία της ΔΑΚΕ στην ΠΟΕ-ΟΤΑ που έπαιξε εξ αρχής ρόλο Δούρειου Ίππου διαχωρίζοντας τη θέση της και καλώντας σε απεργοσπασία τους εργαζόμενους,

- με την διστακτικότητα της ηγεσίας της ΠΑΣΚΕ και την άτακτη υποχώρηση της στο πιο κρίσιμο σημείο, υποταγμένη στις εντολές της κομματικής ηγεσίας που θορυβήθηκε να μην «χρεωθεί» πολιτικά την απεργία,

- αλλά και με την κομματικοκεντρική κοντόφθαλμη λογική του ΠΑΜΕ(ΔΑΣ) που είδε «αντιπαραθετικά» την απεργία του κλάδου με τους δικούς του σχεδιασμούς και επεδίωκε να την εντάξει μόνο στην απεργία τις 13 ΑΠΡΙΛΗ, χωρίς να ενδιαφέρεται για τη νίκη της απεργίας μας.

Η απεργία μας μπορούσε να είχε νικηφόρα κατάληξη αν συνεχίζονταν, γιατί παρά τις δικές μας δυσκολίες, η πίεση μεταφέρονταν στην κυβέρνηση κάτι που διαφάνηκε καθαρά με τις υποχωρήσεις που έκανε στις διαπραγματεύσεις τις 14 Απρίλη.

Ο πολυήμερος αυτός αγώνας θα ΝΙΚΟΥΣΕ εάν στηρίζονταν έμπρακτα στην αλληλεγγύη άλλων κλάδων που πλήττονται το ίδιο από την κυβερνητική πολιτική, σε χώρους του Δημόσιου που παλεύουν για τα Βαρέα και σε όσους «πιπιλάνε» σε όλους τους τόνους για απαραίτητο συντονισμό των αγώνων αλλά... τον εννοούν γύρω από τον εαυτό τους και εκφράζουν επιλεκτικά την αλληλεγγύη τους. Το μόνο που υπήρξε ήταν η προκήρυξη της 4ωρης στάσης της ΑΔΕΔΥ(ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΑΠΡΙΛΗ), με όσα προβλήματα είχε στην αποτελεσματικότητα της.

Αλλά πάνω απ' όλα η νίκη της απεργίας μας δεν έγινε κατορθωτή γιατί η ηγεσία της Ομοσπονδίας δεν μπορούσε και δεν ήθελε να πάει μέχρι το τέλος, γιατί ήταν υπό πολιτική ομηρία από τις κομματικές δεσμεύσεις και πιέσεις.

Στην ψηφοφορία που ακολούθησε την πολύωρη συνεδρίαση, ΣΑΒΒΑΤΟ ξημερώματα, ο καθένας ψήφισε την πρόταση του για να μην υπάρξει καμία πρόταση συνέχισης που θα εξασφάλιζε πλειοψηφία. Η πρότασή μας για νέα 48ωρη απεργία, δεν έγινε αποδεκτή.

Αυτή η απεργία με πολύ έντονο τρόπο έδειξε για μια ακόμα φορά ότι οι εργαζόμενοι, χρειάζεται να υπερβούμε τον κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό, όπως αυτό έγινε κατορθωτό στις περιφρουρήσεις χώρων δουλειάς-στις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής-σε κοινές εκδηλώσεις σωματείων και απεργιακών επιτροπών, δημιουργώντας στην πράξη μέσα στους αγώνες του σήμερα μια νέα Ταξική Ενότητα βασισμένη στα κοινά συλλογικά μας συμφέροντα.

Συνάδελφοι,

Ο ηρωικός αγώνας των 10 ημερών μπορεί να αφήνει σημάδια πικρίας, αλλά άλλο τόσο μας γεμίζει υπερηφάνεια και αφήνει μεγάλες παρακαταθήκες για το ΜΕΛΛΟΝ.

Τα αιτήματα της απεργίας δεν λύθηκαν, γιατί τόσο το δικό μας μπόι όσο και η κατάσταση του εργατικού κινήματος συνολικά δεν το επέτρεψαν, παρά το γεγονός ότι η κλιμάκωση της απεργίας επεβλήθη από σημαντικό αριθμό πρωτοβάθμιων σωματείων και πολλοί εργαζόμενοι άλλων κλάδων έβλεπαν μέσα από το δικό μας αγώνα την ελπίδα να φουντώνει.

ΟΙ αόριστες υποσχέσεις της Κυβέρνησης για την σύσταση επιτροπής για καθιέρωση!!! των Βαρέων σε ειδικότητες και χώρους εργασίας για το μόνιμο προσωπικό, η υπόσχεση για ένα διαφορούμενο επίδομα (της τάξης των 55 Ευρώ) σε συνδυασμό όμως με την κατάργηση των παροχών σε είδος, δεν απαντούν στα αιτήματα της απεργίας και τις ανάγκες μας.

Τα αιτήματα για:

- ✓ Κλαδικές Αυξήσεις με ενιαία πραγματική αύξηση για όλους, πέρα από την εισοδηματική πολιτική λιτότητας,
- ✓ Καθιέρωση των Βαρέων στο μόνιμο προσωπικό των ΟΤΑ, χωρίς εξαιρέσεις, χαράτσια και μείωση των συντάξιμων αποδοχών, που θα αποτρέψει πολλούς να ενταχθούν,
- ✓ Επέκταση της κλαδικής ΣΣΕ για όλους τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, στα Νομικά τους πρόσωπα και τις Δημοτικές Επιχειρήσεις,
- ✓ Ενιαίες εργασιακές σχέσεις και κατάργηση της μαύρης εργασίας και της υποαπασχόλησης,

Είναι αιτήματα που αφορούν όλο τον κλάδο και στο σύνολο του όλο το εργατικό κίνημα. Είναι μπροστά μας και θα αναμετρηθούμε με αυτά πολύ σύντομα, γιατί είμαστε πιο ώριμοι- πιο αποφασισμένοι. Γι αυτό χρειάζεται να αποτρέψουμε οποιαδήποτε προσπάθεια που θα υπονομεύει την επίλυση τους ή θα επιδιώξει να βαφτίσει το κρέας-ψάρι, καταργώντας τις παροχές σε είδος και την αποτίμησή τους σε χρήμα για χιλιάδες εργαζόμενους.

Συνάδελφοι,

Η απεργία μας ταρακούνησε τα νερά σε όλο το εργατικό κίνημα, αφύπνισε συνειδήσεις, θορύβησε την εξουσία και τους μηχανισμούς της, ζωντάνεψε ελπίδες και δημιουργεί σε παρά πολλούς εργαζόμενους τη βεβαιότητα ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν.

**ΝΑ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΠΟΙ ΜΑΣ ΨΗΛΟΤΕΡΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΙ**

Αθήνα 17 Απρίλη 2006

